

ELMER

ve Rüzgâr

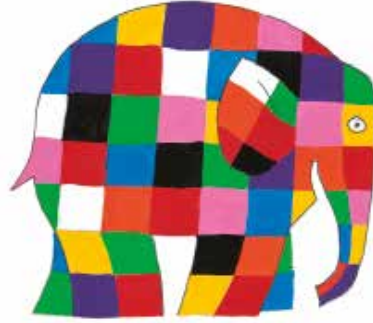
3. BASKI

David McKee

MUNDI
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

.....

**Barbara'nın anısına –
Chantel, Chuck ve Brett'e sevgi ve şükranlarımla.**

Mundi Çocuk

Elmer ve Rüzgâr, David McKee

İngilizce aslından çeviren: Ayşe Tuba Ayman

Elmer and the Wind

© David McKee, 1997

İlk olarak Büyük Britanya'da 1997'de Andersen Press tarafından yayımlanmıştır.

© 2023, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. baskı: 2023

3. baskı: Mart 2024, İstanbul

Bu kitabın 3. baskısı 2 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Sevinç Sanem Erzurumlu

Editör: Ebru Arun

Düzeltili: Melis Oflas, Aylin Samancı Elmasdağ

Kapak uygulama ve mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Baskı ve cilt: Vizyon Basımevi Kağıtçılık Matbaacılık ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.

Beylikdüzü O.S.B Mah. Orkide Cad. No: 1/Z Beylikdüzü-İstanbul

Sertifika No: 52098

ISBN 978-625-6377-31-8

MUNDİ KİTAP

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

mundikitap.com

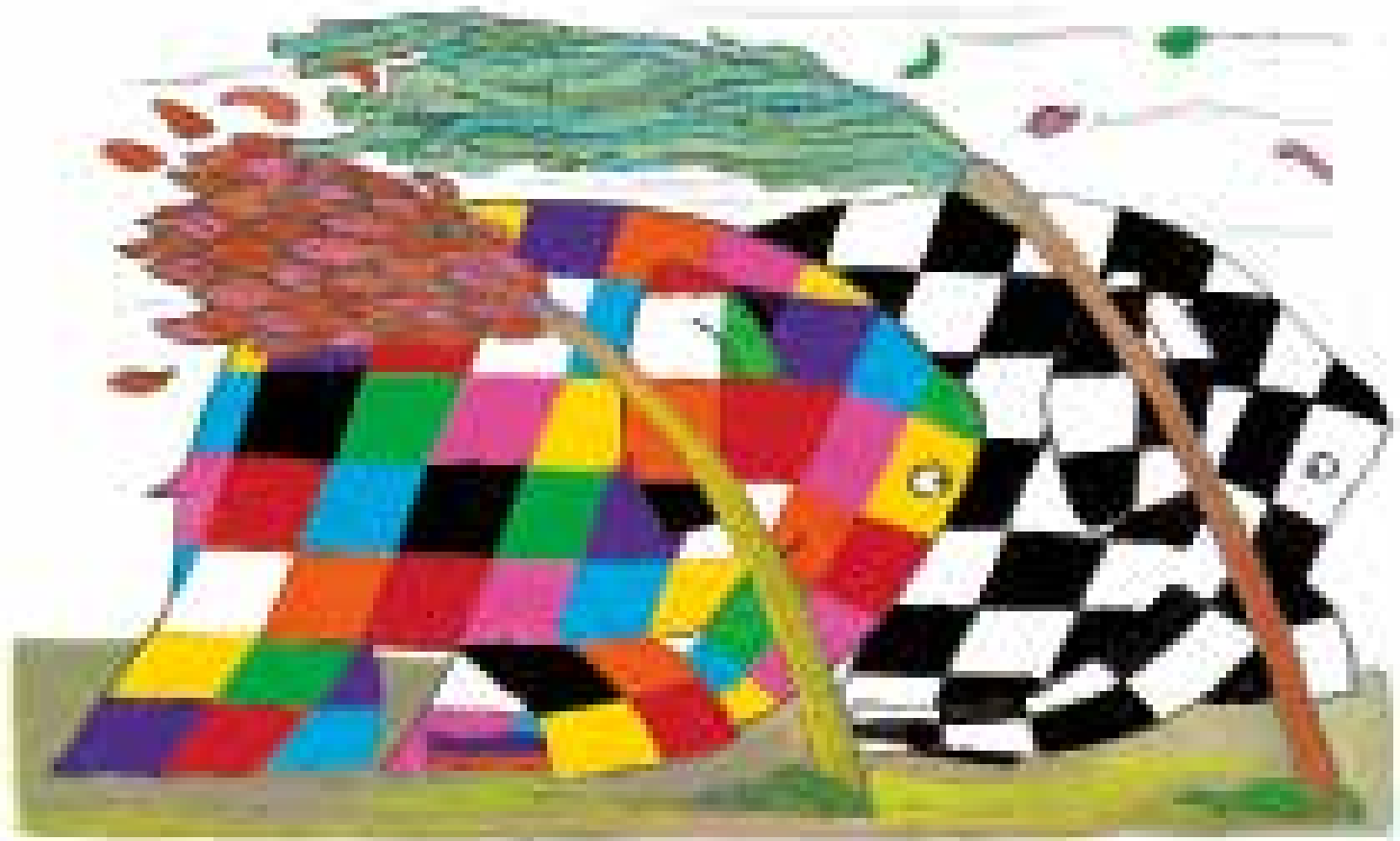
bilgi@mundikitap.com

Mundi Kitap, Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

Sertifika No: 43514

ELMER

ve Rüzgâr

David McKee

Çok ama çok rüzgârlı bir gündü. Yamalı fil Elmer, diğer fil arkadaşları, birkaç kuş ve sesiyle oyunlar yapan kuzeni Wilbur'la bir mağaraya sığınmıştı. Wilbur, mağaranın derinliklerinden yankılanan sesiyle filleri güldürüyordu.

“Uçmak için iyi bir gün değil,” dedi kuşlardan biri. Elmer kıkırdadı, “Ağır bir fil olmak için iyi bir gün ama! Rüzgâr bir fili uçuramaz ki,” dedi.

“Eminim seni bile korkutur bu rüzgâr Elmer,” dedi kuş.

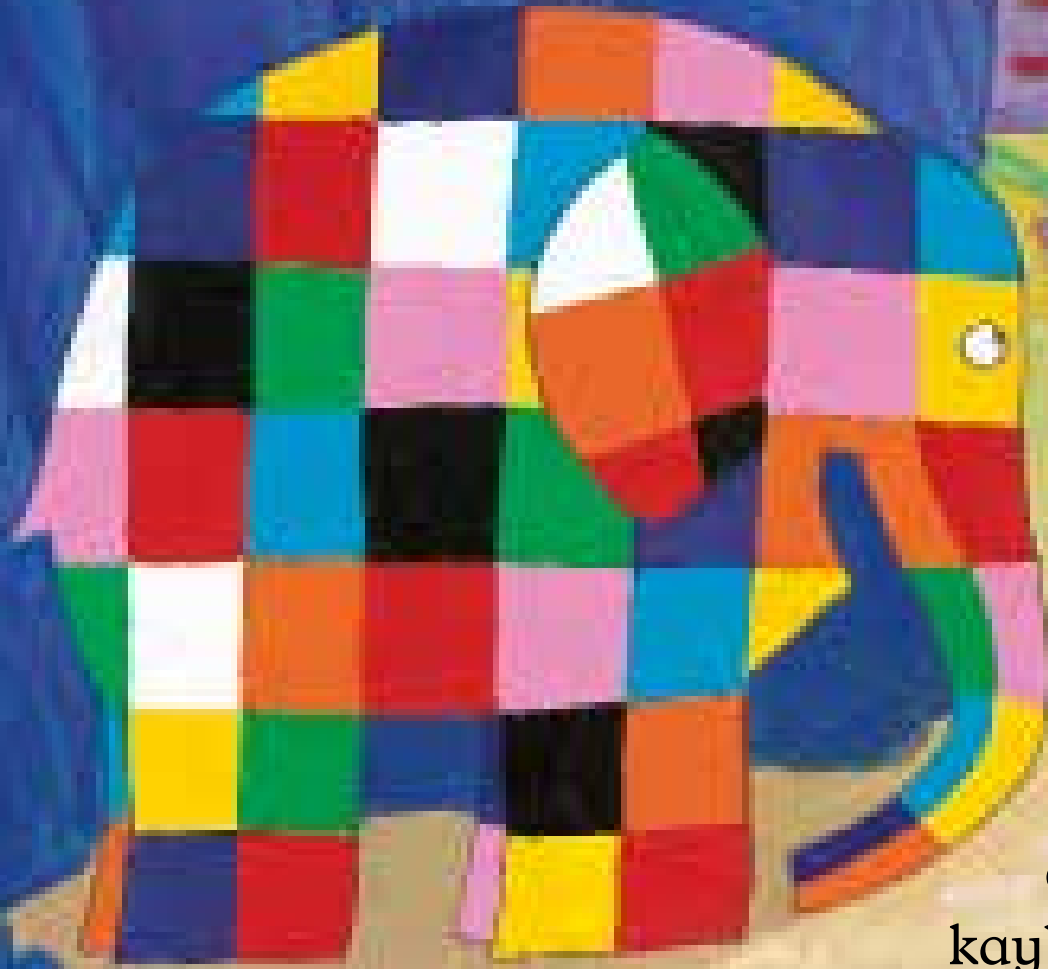
“Korkmak mı?” dedi Elmer. “İzle ve gör. Hadi gel Wilbur.”

Diğer filler arkalarından seslendiler: “Geri dönün, saçmalamayın.”

Oysa Elmer ve Wilbur çoktan rüzgâra karışmışlardı.

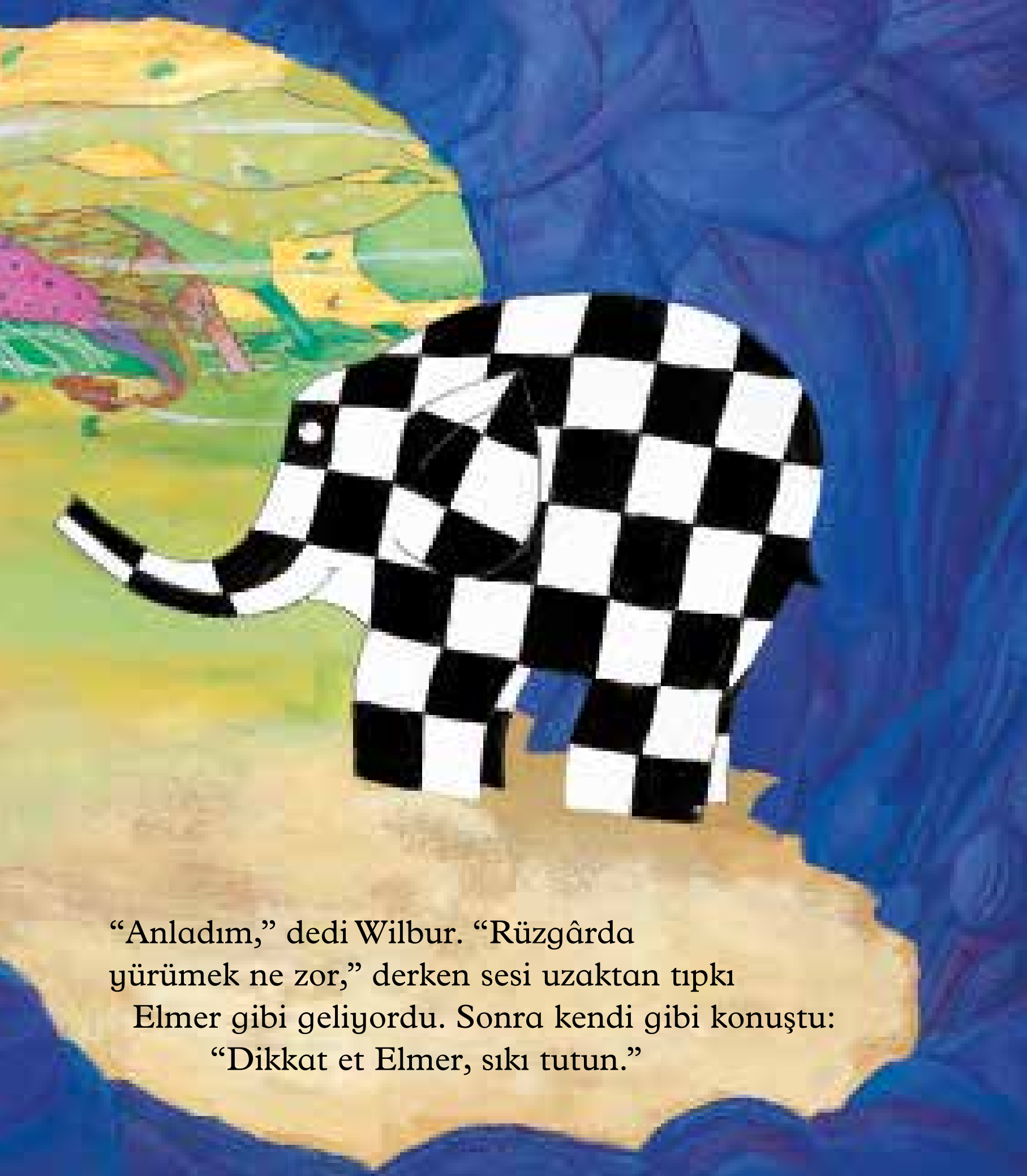

Birkaç ağacın
arkasında gözden
kaybolduklarında Elmer
yönünü başka bir mağaraya çevirdi.

“Elmer, sen bir şeyler karıştırıyorsun,” dedi Wilbur.
“Evet,” deyip güldü Elmer. “Hadi hâlâ dışarıda
yürüyormuşuz gibi sesler çıkar. Arada da sesimi
taklit et.”

“Anladım,” dedi Wilbur. “Rüzgârda yürümek ne zor,” derken sesi uzaktan tıpkı Elmer gibi geliyordu. Sonra kendi gibi konuştu: “Dikkat et Elmer, sıkı tutun.”

Sesleri duyan filler endişelenmeye başlamışlardı.
Wilbur seslendi: “Bir şeylere tutun Elmer. Dikkatli ol!”

“YARDIM EDİN!” diyordu Elmer’in sesi. “YARDIM EDİN! Uçuyorum.”

Wilbur seslendi sonra: “ELMER! GERİ DÖN! ELMER! AH, YARDIM EDİN! YARDIM EDİN!”

Çok ama çok rüzgârlı bir günde
Elmer ve kuzeni Wilbur
yine muziplik peşinde;
arkadaşlarını Elmer'in
rüzgârla birlikte uçup
gittiğine inandırmaya
çalışıyorlar. Ama
bu sırada rüzgârın
ne kadar şiddetli
olduğunu fark
etmiyorlar. Bu
maceranın sonunda
Elmer'i büyük bir
sürpriz
bekliyor.

